

Publicerad 2014-06-18 22:28 av Yrre
SjuNgen

Stilla vänslas sången mot mitt, inuti

sjunger det fögråtna

det som vart och det som kan bli

mina sinnen mjuknar sig

snart sjunger jag bredvid

och själen klättrar ännu högre upp

mitt jag, i väldiga kliv

för än har jag aldrig hört, den melodin

som har själ och kropp i uttryck

som vet hur eccensen av liv

har sin ton och takt

men om jag finge spela in

dess mirakler av toner

så gjorde jag gärna det om det

stod i min makt

stilla fyller flödet ljud

mitt hjärta sjunger till

bara känslan att ha jojken nära

det är vad jag vill.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten